

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Gennemførelse af Konvention mellem Danmark, Norge og Sverige om Anerkendelse og Fuldbyrkelse af Domme i Straffesager.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1687).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg har herved den Ære for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Gennemførelse af Konvention mellem Danmark, Norge og Sverige om Anerkendelse og Fuldbyrkelse af Domme i Straffesager.

Lovforslaget foreligger, som det oprindelig er fremsat i det andet høje Ting og vedtaget ved tre Behandlinger dér.

Bestemmelserne i Lovforslaget gaar ud paa at bemyndige Regeringen til ved kongelig Anordning at sætte i Kraft Bestemmelserne i den under 8. Marts i Aar indgaaede Konvention mellem Danmark, Norge og Sverige om Anerkendelse og Fuldbyrkelse af Domme i Straffesager og til at fastsætte de nærmere Regler til Gennemførelse af Konventionen, som de i denne indeholdte Bestemmelser maatte nødvendiggøre.

Der er tidligere med Hjemmel i en Bestemmelse i Lov om Rettens Pleje indgaaet en Konvention mellem Danmark, Norge, Sverige, Finland og Island om gensidig Fuldbyrkelse af Domme i borgerlige Sager. Den Bestemmelse i Retsplejeloven, som giver Hjemmelen, omfatter kun borgerlige Sager, og det er derfor nødvendigt at søge en særlig Lovhjemmel, for at man kan ratificere den Overenskomst, som nu er indgaaet.

Med Hensyn til Lovforslagets Begrundelse kan jeg i det hele henvise til de Bemærkninger, som ledsagede det ved Fremsettelsen i det andet høje Ting. Som Bilag til Lovforslaget var dér ogsaa optrykt Konventionens Ordlyd. Jeg skal blot udtrykkelig bemærke, at Konventionen søger ikke at give Hjemmel for i al Almindelighed at fuldbyrde nordiske Straffedomme i et af de to andre Lande. Selve Straffen, hvis den gaar ud paa Frihedsberøvelse, skal ikke kunne fuldbyrdes. Forslaget angaar kun de Bestemmelser i en Straffedom, der gaar ud paa Penge, det vil sige Bøder, Sagsomkostninger, Konfiskation og Beslaglæggelse til Sikring af Erstatningsbeløb; Erstatningsbeløb er holdt udenfor, fordi selve Erstatningsbeløbene allerede falder ind under den

tidligere Konvention om Fuldbyrkelse af civile Domme.

Initiativet til den fælles nordiske Lovgivning, som der her stilles Forslag om, er udgaaet fra Sverige. Der er herom ført Forhandlinger mellem Repræsentanter for de tre Riger i 1946. For Danmark som for Norge har Konventionen Betydning derved, at den giver Mulighed for at søge Fyldestgørelse for Erstatningsbeløb og Konfiskationsbeløb, der er paalagt i Henhold til den særlige Efterkrigslovgivning, altsaa specielt i Værnemagersager. Det følger af Bestemmelsen i Konventionens Artikel 8, som siger, at Konventionen kommer ogsaa til Anvendelse paa Afgørelser fra Tiden før dens Ikrafttræden, at de Bestemmelser, som foreslaas, ogsaa kommer til Anvendelse paa Domme, der er afsagt, inden Konventionen træder i Kraft.

Man kunde stoppe her et Øjeblik og spørge, om det da er en Lovgivning med tilbagevirkende Kraft, men man vil se, at det er det ret beset ikke. De ældre Afgørelser, som der kan blive Tale om at fuldbyrde, er alle sammen allerede foreliggende, retskraftige Domsafgørelser.

Konventionen har den Betydning, særlig i Forhold til Værnemagerdommene, at man kan undgaa, at de, der maaske er dømt her i Landet, søger at bringe Værdier, der skal tjene til Fyldestgørelse, i Sikkerhed i Sverige.

Bemærkningerne til Lovforslaget er saa fyldige, tør jeg sige, og selve Konventionens Tekst saa klart oplysende, at jeg vistnok ikke behøver paa nuværende Tidspunkt at gaa længere i Enkeltheder med Hensyn til Lovforslaget. Jeg skal tillade mig at indstille det til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Gustav Pedersen: Jeg kan henholde mig til den højtærede Justitsministers Redegørelse og anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Thisted Knudsen: Lovforslaget har jo været gjort til Genstand for en udførlig Behandling i Landstinget, hvor der var almindelig Enighed om at hilse det som et Fremskridt i det Arbejde, der nu i adskillige Aar har været i Gang for at nærme de nordiske Landes Retsvæsen til hinanden. Det maa imidlertid beklages, at det ikke har været muligt at inddrage Finland i dette Arbejde.

Som den højtærede Justitsminister gjorde opmærksom paa, omfatter Konventionen kun Anerkendelse og Fuldbyrkelse af Dom-